

- Deel 8 -

GEDICHT

Het lijkt wel een gedicht", roept Miss Teri. "Bzzzt/./... Dit... Is ... Inderdaad ... een ... gedicht/ Bzzzt ... /", klinkt de stem van MEZ-11 terwijl zijn robotogen de letters op de gouden kader scanden. "Bzzzt/ ... / ... Maar ... Ik ... Begrijp ... Het ... Niet ... Bzzzt .../"

"Laat mij eens lezen", spreekt Berend Bulder. Hij zet zich voor de groep en leest met luide stem:

*10 soldaatjes op een rij.
Een voor een vallen zij.
Tot slechts eentje overblijft.
En zo al de rest verdrijft.
Wie oh wie blijft als laatste staan?
En ziet alle anderen heengaan...*

"Wat een raar gedicht", bromt Bibi Binaro. "Wat zou dat willen betekenen?"

"Dat is toch duidelijk!", roept Dokter Friek. "Een van ons is een verrader en die wil alle andere boeven uitschakelen! Zo kan hij of zij de machtigste schurk van allemaal worden. **De SUPERSCHURK!**"

"Kijk hier!", wenkt K. Ruimeldief. "Hier staan tien tinnen soldaatjes op een rij! Hmm, net zoals in het sprookje van het tinnen soldaatje."

"Het sprookje van het tinnen soldaatje? Wat is dat nu weer?", vraagt Sam.

"Ken je dat niet? Dat is een heel mooi sprookje over een tinnen soldaatje dat allerlei avonturen beleeft. Zoek het maar eens op. Je vindt het wel in de BIB."

"Allemaal goed en wel", schokschoudert Miss Teri. "Maar daarmee weten we niet wie van ons de verrader is. En wat zou er ons eigenlijk kunnen gebeuren? Die tinnen soldaatjes staan daar toch nog alle tien. En wij zijn nog alle tien hier."

"Niet waar", merkt iemand plots met bange stem op. "Kijk maar eens rond... We zijn nog slechts met acht. We missen er twee. Waar kunnen ze zijn?" Dan klinkt er vanuit de volgende zaal een ijzelijke gil:

AAAAAAAAAAAAAAAAAH!

wordt vervolgd ...

